

Museu Can Framis, Barcelona
BAAS, Jordi Badia + Jordi Framis

L'antic barri del Poble Nou, el motor productiu de la ciutat de Barcelona, estava majoritàriament construït per recintes industrials sense cap interès arquitectònic. Les poques excepcions que el catàleg de patrimoni va decidir conservar poden crear una imatge equivocada del que va ser aquest lloc. La realitat és que la majoria de construccions eren molt precàries, sense cap altre interès que el merament productiu i construïdes mitjançant un procés continu d'adicions de cossos amb tècniques de construcció molt heterogènies.

Can Framis pot ser una mostra d'aquest tipus de construccions i no vol maquillar la textura de la seva pell vella i deteriorada que actua com a contrast amb l'alta tecnologia exhibida al seu voltant.

La intervenció contemporània consisteix en cauteritzar la ferida consolidant els testers i construir un nou edifici que connecta les dues naus existents i que havia de coincidir el mateix amb el traçat d'una altra antiga nau. D'aquesta manera els tres edificis configuren un pati que es converteix en vestíbul del futur museu i espai per activitats polivalentes. Totes aquestes intervencions es materialitzen en un formigó bast que es fon amb els paviments. Una capa de pintura gris protegeix els murs existents i en transparenta els seus detalls (totsxo, pedra, arcs, cicatrius d'antigues finestres, etc...), formant un collage contemporani de textures, forats i tapiats que és un reflex dels diferents estrats i intervencions que ha patit l'edifici al llarg del temps.

Al interior es pren l'ascensor des de l'entrada i la visita s'inicia a la cota més alta, per aconseguir un passeig continu, de baixada i sense interrupcions del recorregut expositiu. L'alta densitat requerida d'exposició deixa per a les escales les úniques puntuacions formals d'aquest recorregut. El jardí remarca la cota insòlita on s'emplaça el museu, un metre i mig per sota del nivell de la trama Cerdà, producte de la seva implantació anterior i s'eleva en els seus límits per amagar el trànsit rodat. La herba que entapissarà tot el paviment i els arbres oferiran una imatge melancòlica i decadent que potenciarà el contrast amb la olor de nou del voltant.

